

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 1380/2013 o skupni ribiški politiki

(COM(2017) 424 final – 2017/0190(COD))

(2018/C 081/23)

Poročevalec: **Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE**

Zaprosilo	Svet, 14. 9. 2017 Evropski parlament, 11. 9. 2017
Pravna podlaga	člen 43(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije
Sklep predsedstva	19. 9. 2017
Pristojnost	Strokovna skupina za kmetijstvo, razvoj podeželja in okolje
Datum sprejetja mnenja strokovne skupine	3. 10. 2017
Datum sprejetja mnenja na plenarnem zasedanju	18. 10. 2017
Plenarno zasedanje št.	529
Rezultat glasovanja (za/proti/vzdržani)	179/2/2

1. Stališče EESO

1.1 Podobno kot pri svojem prejšnjem mnenju glede obveznosti iztovarjanja ⁽¹⁾, v katerem je zahteval potrebne ukrepe za zagotovitev prožnosti, da se olajša postopno uvajanje obveznosti iztovarjanja, Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) podpira predlog, da se Evropski komisiji še za tri leta podaljša pooblastilo za sprejemanje načrtov o zavržkih z delegiranimi akti.

1.2 Kljub temu pa obstaja bojazen, da predlagana tri leta ne bodo dovolj za sprejetje vseh večletnih regionalnih načrtov in da se bomo ob koncu leta 2020 znašli v podobnem položaju kot danes. EESO bi si želel podaljšanja za daljše obdobje.

2. Ugotovitve

2.1 Med postopnim uvajanjem obveznosti iztovarjanja (prve delegirane uredbe Komisije o uvedbi načrtov o zavržkih so začele veljati 1. januarja 2015) se je pojavila vrsta težav.

2.1.1 Nedvomno so najhujši problem, ki se bo sčasoma še povečal, vrste, ki omejujejo ribolov („choke species“), to so tiste, za katere ima gospodarski subjekt omejeno kvoto ali je nima, vendar pa ne glede na to zaidejo v mreže ali druge ribolovne naprave. Mehanizmi prožnosti, zajeti v uredbi, nikakor niso dovolj za soočanje s takšnim stanjem. Ko bo leta 2019 v celoti začela veljati obveznost iztovarjanja, bodo mnoga ribiška plovila, kljub temu da niso dosegla kvote svojih ciljnih vrst, morala ostati v pristanišču in ne bodo mogla loviti rib, če so že dosegla skromno kvoto vrst prilova.

2.1.2 Drugo nerešeno vprašanje je prilagoditev ribiških pristanišč in njihovih ribjih trgov za prodajo vrst, ki se jih je doslej običajno zavrglo, zdaj pa jih je treba iztovoriti. Tudi omejitev prodaje majhnih rib, ki niso namenjene za prehrano ljudi, ustvarja dodatne težave, saj v mnogih pristaniščih v EU ni ne infrastrukture ne podjetij, ki bi se ukvarjala z odpremo tovrstne surovine.

⁽¹⁾ UL C 311, 12.9.2014, str. 68.

2.1.3 In nazadnje: povečuje se potreba po skladiščnem prostoru na krovu in predvsem delovna obremenitev zaposlenih, ki morajo razvrščati več vrst in velikosti, kar pomeni tudi več stresa in nevarnosti.

V Bruslju, 18. oktobra 2017

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Georges DASSIS
